

РЕШЕНИЕ

№ 5715

гр. София, 29.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 13.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **11581** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против уведомително писмо изх. № 02-100-2600/4841/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция (ДФЗ – РА). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването и срещу акт, подлежащ на оспорване. Разгледана по същество, тя е основателна.

Жалбоподателят е подал за кампания 2010г. заявление за единно плащане на площ У. 10/110610/27479, като е кандидатствал по схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и по схемата Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1). В текста на заявлението е инкорпорирана декларация на кандидата, че е запознат с условията на схемите и мерките и приема правилата им.

С оспорения в настоящото съдебно производство акт е отказано подпомагане по двете схеми и е наложена санкция за бъдещ период. От таблиците в УП се установява, че е приета за недопустима заявената площ в размер 34,73 ха, представляваща парцел 04220-729-3-1, съответстваща на 100 % наддеклариране. Последният съгласно чл.58 от Регламент на Комисията 1122/2009 от 30.11.2009г. е основание за отказ за

подпомагане, с кумулативна санкция, които да се прилага през следващите три години. От приложените в преписката писмени доказателства не се установява, какви са конкретните мотиви в случая площите да бъдат сметени за недопустими за подпомагане измежду различните възможни хипотези, изброени в текстовата част на УП. Последното е било обжалвано пред министъра на земеделието и храните, който не се е произнесъл по жалбата, съгласно изявлението в писмо вх. № 11781/16.05.2013г. по описа на съда.

Същото УП обективира отказ за плащане по направеното с общото заявление по образец искане. Плащанията се извършват по реда на Глава четвърта от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП). Удовлетворяването на искане за плащане се извършва чрез превод на съответната сума по сметка на заявителя. Ако бъдат констатирани при извършваните проверки обстоятелства, които са пречка за изплащане на субсидията или за прилагане на санкции, субсидия не се изплаща. Във всяка от тези хипотези специалният закон не предвижда обективиране на административния акт в конкретна форма. Когато сумата е отказана, административният акт представлява по естеството си отказ за плащане на субсидия и/ или финансова санкция. Крайният акт в това производство намира външен израз във фактическите действия – превод на сума или непревеждането ѝ, а в писмена форма заявителят се уведомява за предприетите по заявлението му действия на РА с УП от вида на процесното. Поради това, самото УП обективира административния акт, постановяван по съответното заявление.

Със заповед № РД-09-1166/20.12.2006г. на министъра на земеделието и горите Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз (О. на ЕС). Акредитацията е възстановена със заповед № РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и храните, публикувана в Неофициалния раздел на ДВ бр. 108/19.12.2008 г.

Съгласно императивната норма на чл. 30 и сл. от ЗПЗП, РА осъществява функциите си въз основа на Интегрирана система за администриране и контрол (И.). Видно от регламентацията на ЗПЗП (чл.30, ал.2 и чл.31) и нормите на общностното право, И. е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове УП, с които се признават и изчисляват сумите по заявените от съответното лице схеми и мерки за подпомагане или се намалява или отказва изплащането им поради различни причини, заложи в нормативната уредба. Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗПЗП

По делото са приети три заключения на съдебно-агрономическа експертиза. Първото от тях и допълнителното към него, приети съответно в открито съдебно заседание на 19.09.2012г. и на 17.10.2012г., съдът в настоящия състав възприема като компетентни, обективни и съответстващи на останалите обстоятелства по делото. Установява се от тези заключения, че горепосоченият БЗС 04220-729-3-1 отговаря на всички условия за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни насища. Начинът на трайно ползване никога не е променян и той е пасище. Не се установява застъпване, заявяване на по-големи площи в сравнение с реално ползваните, подаване на две или повече заявления за същата площ. Размерът на стопанисваната земя е 34.73 ха, деклариран, видим на изображението на картата на блоковете на земеделско стопанство,

поддържан в много добро екологично и земеделско състояние. Няма протоколи за извършени теренни проверки за 2010г. Няма доклад от извършена проверка на място. При стартираните проверки на декларираните блокове през 2009 г. са допуснати грешки при изчертаване и заснемане на границите в допустимата част за подпомагане на физическия блок при заснемане по въздух. ДФЗ-РА налага санкции за бъдещ период в случаите, в които разликата между декларираните площи и установените след административна проверка и/ или на място надвишава 50% от действително стопанисваните площи. В случая разликата е вследствие на грешка, допусната при изчертаване на границите от оператори. При справки в Общинската служба по земеделие (ОСЗ) [населено място] вещото лице установило за кампания 2010г., че е създаден допустим слой на площите, подходящи за подпомагане и БЗС[ЕИК]-3-1 е видим на екрана при изчертаването на блоковете на земеделските стопанства. Наддекларираната /недопустима/ площ е констатирана вследствие на допусната грешка при сателитните /въздушни/ очертания. Имотът е високопланинско пасище, което се ползва от жалбоподателя за паша на стопанските животни до настоящия момент.

Съгласно третото заключение, прието на 13.02.2013г., според видяното на мониторите в отдел „Идентификация на земеделските парцели” в Министерството на земеделието и храните (МЗХ) и отпечатаната цифрова ортофокората (ЦОФК) — процесният парцел не попада в частта, определена като подходяща за подпомагане. Това заключение съдът в настоящия състав ако и да кредитира като съответстващо на останалите обстоятелства по делото, не поставя в основата на решаващия си извод, предвид следното. Установява се по несъмнен начин от първите две описани по-горе заключения, че процесният парцел е отразен погрешно в информационната система, на чиито само данни е основано това заключение. Тези данни съдът намира недостоверни предвид първите две заключения, категорично подкрепяни от представеното по делото удостоверение изх. № ВС-01-920/19.11.2012г. на ОСЗ – [населено място]. Посочва се в удостоверението, че в резултат на теренна проверка, извършена през 2009г., частта от физически блок № 04220-245, която е подходяща за подпомагане, е отделена в самостоятелен физически блок № 04220-729, чиито начин на трайно ползване е „естествени пасища и ливади” и процесният парцел попада в него. Теренните проверки, извършвани от ОСЗ, са източник на данни за съставяне на специализирания слой, въз основа на който се извършва автоматизираната проверка за допустимост на площите. При противоречивите данни съдът намира, че за достоверни следва да се приемат тези от първоизточника – ОСЗ. Наред с това, предоставяната от МЗХ информация настоящият състав намира несигурна и като взе предвид, че относно простия факт, дали вещото лице е посетила министерството, или не, с две писма в кратък период – 07.11.2012г. и от 11.12.2012г. (л.100 и л.139 от делото) МЗХ е направило две категорични изявления, пряко противоположни едно на друго. За формирането на извода да възприеме изцяло констатациите на вещото лице С. съдът взе предвид и обстоятелството, че сред представените доказателства за проведената процедура по разглеждане на постъпилите възражения относно създаването на специализирания слой не са налице никакви данни, по каква причина процесният парцел е счетен от комисията недопустим, нито по каква методика е извършвана преценката по възраженията. Иначе казано, няма индиции тези възражения да са били реално и ефективно разгледани и да е извършена действителна преценка по отделните парцели. По изложените съображения настоящият състав приема, че е невярна

наличната в автоматизираната система информация за процесния парцел, а последният е допустим за подпомагане.

По делото са изслушани показанията на двама свидетели, от които се установяват аналогични обстоятелства – че парцелът се стопанисва от жалбоподателя, който го използва за паша на животни. Съдът възприема тези показания като логични, безпротиворечиви и съответни на останалите обстоятелства по делото.

Въпрос на практическа организация на дейността на РА и териториалните ѝ звена е, информацията, налична в И., въз основа на която се постановяват УП, да съответства на действителното положение в стопанствата, за да се избягват злоупотреби и постановяваните актове да са фактически обосновани; във всички случаи обаче, субсидията се полага за извършваната дейност, а не за начина, по който се отчита в автоматизираната система. Поради това, при несъответствие между данните, записани в системата, и установените действителни факти за стопанствата, следва да се вземат предвид тези действителни факти. Неактуалността и недостоверността, съответно – непълнотата на информацията в И., когато, както в случая, необходимите данни са били предоставени от земеделския производител в съответната служба на фонда (в случая – около седем месеца преди издаване на процесното УП), представлява неизпълнение на задълженията на административния орган по чл.35 и чл.36 АПК. Неизясняването на фактите, от значение за случая и несъбирането на доказателства за тях представлява съществено процесуално нарушение, тъй като постановеният акт се явява без фактически основания.

По изложените съображения и като провери оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган и в установената форма; при издаването му е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила, в резултат на което процесното УП е в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК, следва да бъде уважено своевременно направеното искане от страна на жалбоподателя за възстановяване на разноските. Установява се по делото общ размер на последните: 1566,50лв. (хиляда петстотин шестдесет и шест лева и петдесет стотинки), от които 50 лв. държавна такса, общо 514 лв. възнаграждение за вещо лице, 2,50 лв. банкова такса и 1000 лв. платен хонорар за адвокат. Направеното възражение за прекомерност на този хонорар съдът в настоящия състав намира за неоснователно, тъй като платеното е минимално допустимото според Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с оглед естеството на спора.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02-100-2600/4841/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция за ново произнасяне в едномесечен срок от влизане на това решение в сила с указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 1566,50лв. (хиляда петстотин шестдесет и шест лева и петдесет стотинки) – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: